

נשואה אביבה לבקר את בעלה רפאל בכלא 6, נבר היה מת. שילטונות הכלא לא טרחו להודיע לה שהתאבד

ה מהומה בבית מישפחת היחי נאשווילי כמו רומות על הכילכול המוחלט שבחיו וכמותו של רפאל חיחינאשווילי.

שלושת האחים וארבע האחיות לבית חיחינאשווילי רבים זה עם זה. אח גוער באחות, זו משיכה לו בצעקות, דלתות נטרקות, שולחן נערך בחיפזון, ילדים מתרוצצים וכוכים, ומסכיב קירות קלופיטיר, אריחים מהוהים, רהיטים כבצע עז.

בפרוודור שולחן עמוס כתבשלים, משקאות ודיבריימתיקה. בשיבעת ימיהאבל נהגים יהודי גרוזיה לאכול הרבה, לא להישאר רעבים אף לא רגע אחד, כדי שגם המת, במסעו אל השמיים, לא יהיה רעב.

בחדר צרדי, קטן, כמעט כביישנות,

אביבה חיחינאשווילי שוכבת על מיטתה, כשעליה פרושים בגדיו ותמונותיו של בעלה המת בתיקווה כי גם הוא ינוח על מישכבו בשלום

מיונות בכלא הצבאי

אחות מצקיפילשווילי קרישידם בראש

הוא נלקח לכלא 6 ונכלא כעלם — עזיר הממתין למישפט. באותו ערב התקשר לאשתו, ששהתה בבית-הוריו בצורי-שלום. היא לא היתה בבית. ביום שבת כערב שב והתקשר אליה. הם שוחחו כמה רקות. "אני אוהב אותך, אביבה", אמר. "בעוד ארבעה חודשים, רק אגמור עם כל הבלגאן הזה ואת תלדי, ניסע לגרמניה ונפתח דף חדש. בואי מחר לכלא 6 ותבקשי מהמפקד שלא יעביר אותי לכלא 4. אני פוחד מהסוהרים של כלא 4."

אביבה חיחינאשווילי, רוה, נמוכה, פנים חיורות, כחודש החמישי להריר נה: "הוא היה אסיר בכלא 4 וברח משם פעמיים. הוא פחד מהסוהרים, כנקמה, ינסו לפגוע בו."

ביום ראשון, בשעה 12.30, הגעתי לכלא 6 בחברת אמו של רפי. המפקד וסגנו לא היו בכלא. שוחחנו עם אחד הקצינים. אמרתי לו שרפי פוחד מהסוהרים בכלא 4 ושאני בהריון ואת קשה להגיע לבקר בכלא 4, המרוחק מהבית. לכן אני מבקשת שיישאר בכלא 6.

"ביקשתי שיתנו לי להיפגש עם רפי רק כמה רקות. הקצין אמר שאי-אפשר, שאחזור ביום שלישי, יום-הביקורים."

ביום הראשון אחר-הצהריים, ארבע שעות אחרי שאביבה וסוליקה חיחינאשווילי חזרו לביתן, הודיע נציג מטעם קציני-העיר חיפה למישפחת חיחינאשווילי כי ננס רפי התאבד בכלא כי תליה.

באופן בלתי רישמי אמרו מקורות צבאיים כי בכוקר, עוד לפני שאמו ור אשתו הגיעו לכלא 6, קשר חיחינאשווילי את חגורתו לזו בקיר התא ותלה את עצמו. מייד הגיעו למקום קציני מישטרה-צבאית-ראשי, תת-אלוף אי מיל אלימלך, וקצינים בכירים נוספים. הם ביקשו לבדוק איך הגיעה לידיו של

המוות האומלל מלכה כאן יצרים כבויים.

מניין החגורה?

סיבות מותו של חיחינאשווילי לוטות בערפל. ביום החמישי בכור קר, אחרי שהיה עריק במשך שיבעה חודשים, הסגיר את עצמו חיחינאשווילי בן ה-21 למישטרה הצבאית.

בגדיו, ינוח על מישכבו בשלום. לצד הבגדים, מכוסה בשמיכת ארגי מן, שוכבת אשתו, אביבה. "אני הכרתי אותו יותר טוב מכולכם. הוא היה הבעל שלי. לא שלכם", היא קוראת במלוא גרונה.

"אני גידלתי אותו, הוא היה כזה קטן ואני הפכתי אותו לגבר גדול", צועקת האחות רעיה. גם כמותו לא הצליח רפאל להרגיע מעט את יושבי הבית הזה. נהפוך הוא.

שטוחים על מיטה זוגית בגדיו של רפי אל חיחינאשווילי: מיכסייבד אפורים, מגהצים בקפרנות, חולצת סאטן מבי ריקה, עטופה במיקטורן לבן. אלה היו כיגדי כלולותיו של רפאל. על הבגדים פזורים פירחי-פלסטיק אדומים. סמוך לצווארון החולצה תמונה ענקית: רפאל מחייך.

כך, כמשך שנה שלמה, ינוחו ביגדי הנפטר על המיטה בחדרו, כמו נר יזכרון ואת של תיקווה כי גם הוא, כמו

אביבה ורפאל בחתונתם

רפאל חיחינאשווילי חייל

קצין המישטרה הצבאית איים: "אתה עוד תסבול ממני"